

Arrest

nr. 292 966 van 21 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI en in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 februari 2023 met referentienummer X.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 20 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2023.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. CLEMENS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 20 december 2022 werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 20 januari 2023, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) onder dossiernummers RvV X en X. Aangezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat verzoeker zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde argumenten als verzoekster, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Peruviaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 6 april 2022 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 19 april 2022.

2.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 mei 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 10 oktober 2022.

2.3. Op 20 december 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

2.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van C. S. P. C. M. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Lima en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. In het jaar 2012 kwam u op een dag terug van uw werk en trof u uw broer R.(...) P.(...) aan bij uw dochter K.(...), die op dat moment slechts zes jaar oud was. U had onmiddellijk door dat hij haar probeerde aan te randen. U ging naar de politie om klacht neer te leggen en er werd een onderzoek gedaan bij de wetsdokter. U en uw dochter moesten enkele malen terugkomen om vragen te beantwoorden. K.(...) raakte hierbij overstuur en u ondervond geen steun bij de politie. Na er driemaal geweest te zijn, besloot u afstand te nemen van de problemen en niet langer langs te gaan bij de politie. In die periode leerde u tevens uw huidige echtgenoot A.(...) kennen (O.V. xxx en CGVS xxx). Uw vader moest niets van hem weten en bedreigde hem meermaals. Toen uw dochter twaalf of dertien jaar was en zaken beter begon te begrijpen, verstond ze beter wat er al die jaren geleden gebeurd was. U ging in 2019 terug naar de politie en kreeg er steun van een attaché van het ministerie van vrouwenzaken die u in deze hele procedure ondersteunde. Omdat de feiten in een ander politiedistrict plaatsgevonden hadden, moest u terug naar de plek gaan waar u al die jaren geleden klacht had ingediend. Die klacht zat niet meer in het systeem en de persoon die deze toen ontvangen had, was al op pensioen. U vermoedde echter dat uw vader deze klacht had doen verdwijnen omdat hij veel mensen kende in dat commissariaat en er niet mee akkoord was dat u uw eigen broer aanklaagde. Met behulp van de advocate van het ministerie van vrouwenzaken, die bij een commandant aandrang om toch in dat commissariaat uw klacht te behandelen, was u alsnog in staat een nieuwe klacht in te dienen en een procedure op te starten. Hierna kreeg uw broer een contactverbod en moesten jullie bij verdachte situaties foto's maken en deze doorsturen zodat er hiernaar onderzoek gevoerd kon worden. U en uw vader verbraken hierna alle contact omdat hij uw broer steunde en niet wou dat er een procedure opgestart werd. Er werden in het kader van deze gerechtelijke procedure verschillende onderzoeksdaten gesteld. Zo mocht u in augustus 2021 verklaringen afleggen op het plaats delict. Uw vader en A.(...) waren hierbij aanwezig en raakten in discussie met elkaar, waarna uw vader A.(...) begon te bedreigen omdat hij u hielp. Het was enkel door de aanwezigheid van de advocaten en een agent dat dit niet in een vechtpartij onttaardde. Op 16 maart 2022 eiste het Openbaar Ministerie levenslang en een schadevergoeding van 100.000 soles ten aanzien van uw broer. Zijn advocaat vroeg hierna nog bijkomend onderzoek. Op vrijdag 18 maart 2022 werden u en A.(...) onderweg naar de supermarkt benaderd door twee mannen op een moto. Eén van hen stapte af en richtte zijn pistool op jullie. Hij zei dat jullie moesten stoppen met het proces. Diezelfde avond nog gingen jullie naar het commissariaat om klacht neer te leggen. U vermeldde het vermoeden dat uw vader hier achter zat. De politie zei echter dat jullie niemand konden beschuldigen omdat jullie hier geen harde bewijzen van hadden. Toen jullie de maandag erop terug gingen om een kopie van de aangifte te verkrijgen, bleek deze niet in het systeem te zitten en was ook de agent die de klacht had aangenomen niet aanwezig. De politie vertelde u dat ze dit ging onderzoeken. U vermoedt echter dat uw vader ook achter de verdwijning van deze klacht zit. De dag nadien kreeg A.(...) een telefoontje van een onbekend nummer waarin gezegd werd dat, indien hij klacht zou neerleggen, ze jullie zouden vermoorden. Nog een dag later, op 23 maart 2022, nam u contact op met uw advocaat. Ook zij vertelde u dat u zonder bewijzen niets kon doen en raadde u aan ergens anders bescherming te zoeken. U vroeg aan uw advocaat of zij kon helpen met de kopie van die aanklacht. Omdat ze in een ander commissariaat zat, kon ze evenwel geen inlichtingen verkrijgen. Op 4 april 2022 verlieten u, uw echtgenoot en dochter samen het land en vlogen jullie naar Spanje. Jullie misten echter de bus van Spanje naar België, maar konden met de hulp van uw peter toch verder reizen naar België, waar jullie op 16 april aankwamen en op 19 april 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. U

bent nog steeds in contact met uw advocaat in Peru, maar had op het moment van uw persoonlijk onderhoud d.d. 10 oktober 2022 geen idee wanneer de zitting zou plaatsvinden waarin een definitieve uitspraak zou volgen over de aanranding van K.(...) door uw broer. Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u voor uw leven, dat van uw echtgenoot en dochter ten gevolge van het proces dat u aangespannen heeft tegen uw broer.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uitgegeven op 13 december 2019; een kopie van de klacht bij de politie van 15 december 2012 over de aanranding van uw dochter K.(...) door uw broer; een kopie van de klacht bij de politie van 18 november 2019 over de aanranding van uw dochter K.(...) door uw broer; en de juridische stukken van de rechtszaak die u tegen uw broer aangespannen heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen u en uw echtgenoot op geen enkele manier aantonen dat de aangifte die u in 2012 deed, zou zijn verdwenen uit het systeem en dit door toedoen van uw vader (CGVS A.(...), p. 6-7; CGVS C.(...), p. 6-7, 18). Zo blijkt uit de kopie van de aanklacht van 2012 die u neerlegde en waarvan u beweert dat het om een kopie gaat die u een paar dagen na de aanklacht zelf had gevraagd CGVS C.(...), p. 6-7) dat deze afgeprint werd op 18 september 2019 (fecha impresión is de datum van afprint). Indien deze klacht niet meer in het systeem zou hebben gezeten, ziet het CGVS niet in hoe een afprint in 2019 gemaakt zou kunnen zijn. Aan beiden gevraagd hoe uw vader een dergelijke aanklacht zou hebben kunnen doen verdwijnen, stelden jullie dat hij contacten had in het commissariaat waar u de klacht indiende. Wie deze contacten waren, welke functies ze hadden, hoe en waarom ze die aangifte of oproepingen zouden doen verdwijnen, konden jullie evenwel niet zeggen (CGVS C.(...), p. 7-8 en CGVS A.(...), p. 7). Bovendien stelden jullie beiden dat u zelf stopte met naar de politie te gaan en de zaak naast u neerlegde omdat uw dochter overstuur raakte door de vele vragen die steeds herhaald werden (CGVS C.(...), p. 6 en CGVS A.(...), p. 6). Hoe dan ook, toen u in 2019 trachtte de zaak te heropstarten, kreeg u verregaande steun van een attaché van het ministerie van vrouwenzaken in het commissariaat van Los Olivos om de klacht opnieuw in te dienen en een rechtszaak op te starten tegen uw broer (CGVS C.(...), p. 8-9 en 18).

Inzake jullie vluchtaanleiding - jullie verlieten Peru uit schrik voor jullie leven nadat jullie, wellicht in opdracht van uw vader, door onbekenden bedreigd werden om de rechtszaak tegen uw broer stop te zetten (CGVS C.(...) p. 11 en CGVS A.(...), p. 12) – dient vastgesteld te worden dat aan deze (doods)bedreigingen geen geloof gehecht kan worden.

Jullie verklaringen hierover zijn immers niet eensluidend. Uw echtgenoot legde in dit kader tegenstrijdige verklaringen af over wie hem bedreigde, hoeveel keer hij bedreigd werd en wanneer deze bedreigingen plaatsvonden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei hij dat hij na de klacht van 2012 al bedreigd werd door uw vader én broer om te stoppen met het proces (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5). Op het CGVS zei hij dat hij pas vanaf 2019 bedreigd werd in het kader van de juridische procedure en dat de bedreigingen die hij voordien ontving omwille van uw relatie met hem waren (CGVS A.(...), p. 6-7). Hij bevestigde na confrontatie dat uw vader hem bedreigde, maar dat dit omwille van jullie relatie was en dat uw broer hem nooit bedreigd had (CGVS A.(...), p. 13). Het louter bevestigen van een van beide versies kan niet weerhouden worden als rechtvaardiging. Daarnaast zei hij bij DVZ tevens dat hij na het heropstarten van het proces in 2019 bedreigingen ontving van zowel uw vader, broer als de advocaat van uw broer (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5). Op het CGVS had hij het enkel over een bedreiging door uw vader toen er verklaringen afgelegd werden op het plaats delict (CGVS A.(...), p. 8-9). Hiermee geconfronteerd bevestigde hij de versie die hij opgaf op het CGVS (CGVS A.(...), p. 13-14). Het louter bevestigen van een van beide versies kan niet voldoen als rechtvaardiging voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Vervolgens had A.(...) het bij de DVZ over nieuwe verbale bedreigingen door de advocaat, uw vader en uw broer in 2019 om hierna nog te spreken over een incident in 2020 waarbij uw vader hem wou slaan, maar de politie hem tegenhield (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5). Op het CGVS

daarentegen had hij het enkel over een incident en bedreiging tijdens het afleggen van verklaringen op het plaats delict waarbij de politie ook aanwezig was en uw vader uw echtgenoot wou slaan. Echter werd dit moment door A.(...) gesitueerd in 2019 en beweerde hij hieraan voorafgaand of hierna nooit bedreigd te zijn geweest in het kader van de rechtszaak (CGVS, p. 8-9). Na confrontatie ontkende hij ooit door uw broer bedreigd te zijn en zei hij dat de advocaat van uw broer aanwezig was toen uw vader hem probeerde te slaan en dat die advocaat zei dat uw echtgenoot weg moest gaan. Hij stelde bovendien dat dit misschien verkeerd genoteerd werd en hij de notities van zijn onderhoud op de DVZ nooit gekregen had (CGVS A.(...), p. 14). Deze rechtvaardiging kan evenwel niet voldoen, daar hij op de DVZ geen enkele verklaring gaf over het aantal keren dat hij bedreigd werd of het jaar waarin dat plaatsvond. Bovendien verklaarde hij zich akkoord met de verklaringen die hem mondeling voorgelezen werden op het einde van het onderhoud bij de DVZ (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022). Ook op het CGVS bevestigde hij dat wat er aan hem voorgelezen werd bij de DVZ correct was (CGVS A.(...), p. 2). Over het incident op het plaats delict zei u bij de DVZ dat A.(...) met de dood bedreigd werd (CGVS vragenlijst C.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5), iets wat u op het CGVS ontkende (CGVS C.(...), p. 13-14). Na confrontatie bevestigde u louter de laatste versie (CGVS C.(...), p. 19). Bovendien verklaarde u tijdens de rechtszaak tegen uw broer op 19 september 2020 dat u op dat moment geen enkele rechtstreekse of onrechtstreekse bedreiging ontvangen had van de beklaagde (pagina 105 van stuk 4 in de groene map; datum op pagina 101). Dit betreft een formulering waar ook bedreigingen uitgaande van uw vader onder vallen. Geconfronteerd met deze uitspraak van u, verklaarde A.(...) dat hij wel degelijk bedreigd werd (CGVS A.(...), p. 14). Het is voorts bijzonder merkwaardig dat A.(...) de verklaringen op het plaats delict ergens in 2019 situeert (CGVS A.(...), p. 8) en u ze bij de DVZ in augustus 2020 situeert (CGVS vragenlijst C.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5) om ze later op het CGVS ergens in augustus 2021 te situeren (CGVS C.(...), p. 9).

Ook aangaande de problemen van maart 2022 en jullie aangifte van 18 maart 2022 kunnen jullie verklaringen niet overtuigen. Vooreerst leggen jullie geen enkel begin van bewijs van voornoemde aangifte neer. Meer nog, jullie uitleg waarom dit niet kan, met name dat jullie vermoeden dat uw vader wederom achter het feit zit dat de aangifte niet teruggevonden kon worden in het systeem (CGVS C.(...), p. 11, 18; CGVS A.(...), p. 5-6, 12-13), mist, gelet op jullie ongeloofwaardige verklaringen over het verdwijnen uit het systeem van uw klacht van 2012 (cf. supra), eveneens de nodige geloofwaardigheid. Voorts ontberen jullie onderlinge verklaringen andermaal de nodige coherentie. Volgens u zeiden jullie aan de politie dat uw vader of broer mogelijks iets te maken hadden met de bedreigingen door de motorrijders, maar liet de politie niet toe dat u hen officieel beschuldigde omdat u hier geen harde bewijzen van had (CGVS C.(...), p. 17). In de versie die uw echtgenoot poneerde, registreerde de politie jullie verklaringen gewoon en zei ze verder niets over het feit dat jullie geen bewijzen hadden van het feit dat uw vader en broer hier iets mee te maken zouden hebben (CGVS A.(...), p. 11). Volgens u zei uw advocaat dat ze geen inlichtingen kon opvragen over de verdwenen aangifte van 18 maart omdat ze in een ander commissariaat zat en heeft u nadien hierover niets meer gehoord (CGVS C.(...), p. 17-18). Uw echtgenoot daarentegen vermoedt dat u hierover wel contact had met de advocaat en dat zij u liet weten dat er nog steeds niets in het systeem geregistreerd was (CGVS A.(...), p. 12). Nadat uw echtgenoot een dreigtelefoontje ontving, maande hij u aan om contact op te nemen met uw advocaat om te zien of er andere vormen van bescherming waren. Een dag later contacteerde u haar (CGVS, p. 17). Volgens A.(...) hadden jullie echter geen enkel contact met de advocaat voor wat betreft de bedreiging door de personen op de moto noch voor het dreigtelefoontje dat hij ontving (CGVS A.(...), p. 13). Daarnaast houdt ook uw verklaring dat uw advocaat niets kon doen in het kader van die bedreigingen tenzij u foto's of ander hard bewijs had, geen steek. U was immers in een juridische procedure verwickeld met uw broer waarbij uw vader duidelijk zijn kant koos en uw advocaat was bovendien zelf getuige van de bedreigingen door uw vader aan het adres van uw echtgenoot toen jullie verklaringen aflegden op het plaats delict (CGVS C.(...), p. 13-14).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat jullie in Peru daadwerkelijk via onbekenden, die wellicht in opdracht van uw vader handelden, bedreigd werden.

Tot slot merkt het CGVS volledigheidshalve op dat de feiten die uw dochter in 2012 meemaakte en de rechtszaak nadien tegen uw broer, wat u staafde met meerdere politionele en gerechtelijke stukken, op zich niet ter discussie staan. Uit uw verklaringen hierover en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten verregaande stappen ondernomen hebben om uw rechten en die van uw dochter te garanderen en jullie steun en bescherming te verlenen. Zo kon u in 2019 gratis over een advocaat beschikken van het ministerie van vrouwenzaken (wat voorheen niet bestond) die u ondersteunde met uw rechtszaak (CGVS C.(...), p. 6 en 8). Zij zorgde er voor dat u in 2019 ergens anders een klacht kon neerleggen (CGVS C.(...), p. 18). Van de autoriteiten verkreeg u ook beschermingsmaatregelen voor uw dochter (CGVS C.(...), p. 6). Tot slot eiste het openbaar ministerie een levenslange gevangenisstraf voor de dader en een schadevergoeding van 100.000 soles (CGVS

C.(...), p. 5). Uit niets blijkt dan ook dat u, indien u bij terugkeer naar Peru toch nog geconfronteerd zou worden met (geloofwaardige) problemen met uw vader, niet over afdoende steun van en bescherming door uw eigen nationale autoriteiten zou kunnen beschikken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Aan uw identiteit, nationaliteit en die van uw dochter wordt niet getwijfeld. De politionele en gerechtelijke stukken inzake de rechtszaak tegen uw broer kwamen hierboven reeds aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van A. J. M. A. (verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Callao en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. In 2012 leerde u uw echtgenote C.(...) kennen (O.V. xxx en CGVS xxxB). In december 2012 werd uw stiefdochter K.(...) aangerand door uw schoonbroer, waarop C.(...) een klacht neerlegde en een proces opstartte tegen hem. De politie hielp haar niet voldoende en haar dochter zag ervan af, dus besloot ze uiteindelijk om de procedure naast zich neer te leggen. Uw schoonvader vroeg u in die periode ook om ervoor te zorgen dat C.(...) stopte met de procedure. Daarnaast bedreigde hij u ook omdat hij niet akkoord ging met jullie relatie. In 2019 kreeg K.(...) psychische problemen omdat ze zich herinnerde en begreep wat er gebeurd was. Als deel van het verwerkingsproces diende C.(...) opnieuw een klacht in. Daarbij werd echter duidelijk dat de klacht van 2012 niet langer in het systeem zat. U denkt dat uw schoonvader hier iets mee te maken heeft en de oproepingsbrieven destijds deed verdwijnen. Desondanks lukte het uw echtgenote om alsnog een klacht in te dienen. Later in 2019, toen de politie, de procureur en de advocaten samen met u, C.(...) en uw schoonvader aanwezig waren op het plaats delict, raakte u met uw schoonvader in discussie. Hij beledigde u, bedreigde u met de dood en ging bijna met u vechten. Om de familie niet verder te kwetsen en omdat het over de zaak van uw stiefdochter ging, besloot u geen klacht in te dienen. Hierna verloren jullie het contact met hem. Op vrijdag 18 maart 2022 gingen u en uw echtgenote boodschappen doen toen jullie tegengehouden werden door twee mannen op een moto. Een van hen stapte af, bedreigde u met een pistool en zei dat jullie het proces moesten stopzetten. Diezelfde avond gingen jullie naar het politiekantoor, waar jullie aangifte deden. Echter, toen jullie op maandag terug gingen om een kopie te halen van jullie aangifte, bleek ook deze niet meer in het systeem te zitten. U vermoedt dat uw schoonvader zowel achter de bedreiging als het verdwijnen van de aangifte zit. De dag nadien kreeg u een telefoontje van een anoniem nummer. Een persoon met een vreemde tongval zei tegen u dat, indien u zou terugkeren naar het politiekantoor, ze u zouden vermoorden. Op 4 april 2022 verlieten u, uw echtgenote en stiefdochter samen het land en vlogen jullie naar Spanje. Om economische redenen konden jullie niet onmiddellijk doorreizen, maar met behulp van uw peter konden jullie uiteindelijk toch verder reizen naar België. Op 19 april 2022 dienden jullie hier een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u voor uw leven, dat van uw echtgenote en stiefdochter als gevolg van het proces dat uw echtgenote aangespannen heeft tegen haar broer. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uitgereikt op 13 december 2019; uw originele identiteitskaart; en een kopie van de Belgische identiteitskaart voor vreemdelingen van uw zus E.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenote, C.(...) S.(...) P.(...) C.(...) D.(...) M.(...) (O.V. xxx en CGVS xxxB), werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“(…)”

Derhalve kan ook ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit, alsook de identiteit en Belgische verblijfsstatus van uw zus, staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschriften

In hun verzoekschriften voeren verzoekende partijen in een eerste middel de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Zij betogen dat zij duidelijk aantonen dat zij tot tweemaal toe met de dood bedreigd werden en dat dit gevaar volledig eigen is aan hun specifieke situatie.

In een tweede middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de motiveringsplicht. Verzoekende partijen gaan daarbij verder in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk coherent en geloofwaardig is.

In een derde middel voeren verzoekende partijen de schending aan van het hoorrecht, de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekende partijen verwijzen daarbij naar het feit dat zij zich niet hebben kunnen verzetten tegen de vaststelling dat er een outprint van september 2018 voorligt van de klacht van 2012 waardoor niet kan worden besloten dat deze laatste klacht niet langer in het systeem zat. Zij verduidelijken vervolgens waarom deze outprint mogelijk was.

Verzoekende partijen vragen in hoofddorde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschriften volgende stavingstukken:

- “Police Corruption Perceptions Index” van index mundi, laatst geconsulteerd op 19 juli 2022 (stuk 2);
- “International Validation of the Corruption Perceptions Index: Implications for Business Ethics and Entrepreneurship Education” van februari 2022 (stuk 3);
- “Peru’s Anti-Corruption Crusade Grows Weaker” van InSight Crime van 10 december 2021 (stuk 4).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekende partijen tonen op geen enkele wijze aan dat de aangifte die verzoekster in 2012 deed zou zijn verdwenen uit het systeem en dit door toedoen van verzoeksters vader; hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, toen verzoekster deze zaak opnieuw trachtte op te starten in 2019, zij verregaande steun kreeg van een attaché van het Ministerie van vrouwenzaken;

(ii) inzake de voorgehouden vluchtaanleiding, dient te worden vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de (doods)bedreigingen die verzoekende partijen zouden hebben ontvangen in opdracht van verzoeksters vader vermits (a) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over wie hem bedreigde, hoeveel keer hij bedreigd werd en wanneer deze bedreigingen plaatsvonden, (b) verzoekster

tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar en wanneer verzoeker werd bedreigd en hun verklaringen bovendien niet overeenstemmen met deze zoals opgenomen in het kader van de stukken van de rechtszaak tegen verzoeksters broer, (c) hun verklaringen aangaande de problemen van maart 2022 en hun aangifte van 18 maart 2022 niet kunnen overtuigen vermits (1) zij geen enkel begin van bewijs voorleggen van deze aangifte, (2) gelet op de ongeloofwaardigheid van het verdwijnen van verzoeksters klacht van 2012 uit het systeem, kan evenmin geloof worden gehecht aan hun uitleg voor het ontbreken van bewijs in het kader van deze aangifte, (3) de verklaringen van verzoekende partijen onderling de nodige coherentie ontberen;

(iii) de feiten die verzoeksters dochter in 2012 meemaakte en de rechtszaak nadien tegen verzoeksters broer worden op zich niet betwist; uit verzoeksters verklaringen en de neergelegde stukken blijkt echter dat de Peruviaanse autoriteiten verregaande stappen hebben ondernomen om verzoeksters rechten en die van haar dochter te garanderen en hen steun en bescherming te verlenen; uit niets blijkt dan ook dat mocht verzoekster, bij een terugkeer naar Peru, toch nog geconfronteerd worden met (geloofwaardige) problemen met haar vader, zij niet over afdoende steun van en bescherming door haar eigen nationale autoriteiten zou kunnen beschikken;

(iv) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekende partijen voeren aan te vrezen voor hun leven en dat van verzoeksters dochter K. ten gevolge van het proces dat verzoekster heeft aangespannen tegen haar broer, die in 2012 haar dochter aangerand heeft.

3.3.4.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen concrete pogingen ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijven.

3.3.4.2.2. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden overweegt als volgt:

“Vooreerst kunnen u en uw echtgenoot op geen enkele manier aantonen dat de aangifte die u in 2012 deed, zou zijn verdwenen uit het systeem en dit door toedoen van uw vader (CGVS A.(...), p. 6-7; CGVS C.(...), p. 6-7, 18). Zo blijkt uit de kopie van de aanklacht van 2012 die u neerlegde en waarvan u beweert dat het om een kopie gaat die u een paar dagen na de aanklacht zelf had gevraagd CGVS C.(...), p. 6-7) dat deze afgeprint werd op 18 september 2019 (fecha impresión is de datum van afprint). Indien deze klacht niet meer in het systeem zou hebben gezeten, ziet het CGVS niet in hoe een afprint in 2019 gemaakt zou kunnen zijn. Aan beiden gevraagd hoe uw vader een dergelijke aanklacht zou hebben kunnen doen verdwijnen, stelden jullie dat hij contacten had in het commissariaat waar u de klacht indiende. Wie deze contacten waren, welke functies ze hadden, hoe en waarom ze die aangifte of oproepingen zouden doen verdwijnen, konden jullie evenwel niet zeggen (CGVS C.(...), p. 7-8 en CGVS A.(...), p. 7). Bovendien stelden jullie beiden dat u zelf stopte met naar de politie te gaan en de zaak naast u neerlegde omdat uw dochter overstuur raakte door de vele vragen die steeds herhaald werden (CGVS C.(...), p. 6 en CGVS A.(...), p. 6). Hoe dan ook, toen u in 2019 trachtte de zaak te heropstarten, kreeg u verregaande steun van een attaché van het ministerie van vrouwenzaken in het commissariaat van Los Olivos om de klacht opnieuw in te dienen en een rechtszaak op te starten tegen uw broer (CGVS C.(...), p. 8-9 en 18).”

Verzoekende partijen hekelen in het verzoekschrift dat zij tijdens hun persoonlijke onderhouden op het CGVS, of na deze onderhouden maar voor het nemen van de bestreden beslissingen, niet werden geconfronteerd met de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat zij een *outprint* van 18 september 2019 kunnen neerleggen indien de aanklacht van 2012 zou zijn verdwenen uit het systeem op vraag van verzoeksters vader. Zij menen dat zij zich aldus op geen enkel ogenblik hebben kunnen verdedigen tegen dit argument, hetgeen volgens hen een schending van de rechten van verdediging en het hoorrecht inhoudt.

Vooreerst wordt erop gewezen dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve zodat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet en er geen enkele wettelijke verplichting bestaat die van de commissaris-generaal vereist dat hij, alvorens een negatieve beslissing te nemen, de verzoekende partijen moet confronteren met zijn bevindingen en besluit. Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoekende partijen uitvoerig werden gehoord op het CGVS en middels de bestreden beslissingen kennis hebben kunnen nemen van de motieven aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekende partijen de mogelijkheid hadden om in hun verzoekschriften, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze deze motieven aan te vechten en te weerleggen, hetgeen zij ook doen in hun voorliggende verzoekschriften. Een schending van de rechten van verdediging kan dan ook niet worden aangenomen. Evenmin kan een schending van het hoorrecht worden aangenomen. Uit de administratieve dossiers blijkt immers dat verzoekende partijen wel degelijk werden gehoord, dat zij toegang hadden tot hun dossiers en dat, zoals hoger blijkt, de bestreden beslissingen met redenen werden omkleed.

Verzoekende partijen hekelen in hun verzoekschriften dat het CGVS een onmogelijke negatieve bewijslast op hen legt, met name dat zij het bewijs moeten voorleggen van een feit dat niet (meer) bestaat. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen zelf een kopie voorleggen van een klacht daterend uit 2012 en dus wel degelijk over een stavingstuk beschikken.

In zoverre verzoekende partijen in hun verzoekschriften verduidelijken dat verzoekster in 2012 onmiddellijk een kopie heeft aangevraagd van de aanklacht, dat zij hiervan nog een scan op haar computer had in 2019 en zij een gekopieerde versie van haar klacht meenam naar het politiebureau toen zij de zaak ging heropenen in 2019, slagen zij er andermaal niet in te overtuigen. Er dient immers te worden vastgesteld dat de uitprint *d.d.* 2019 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 5) geen eigen uitprint vanop een eigen computer betreft waarop de afdrukdatum bovenaan of onderaan het document zou verschijnen, maar onder de hoofding "*Policia Nacional del Peru, Regpol – Lima*" de datum en het uur van uitprint wordt vermeld "*Fecha Imp: 18/09/2019 12:43 Hrs*". De datum van afdrucken wordt dus in de tekst van dit document van de politie vermeld, zodat mag worden aangenomen dat de politie zelf dit document in september 2019 heeft afgedrukt. Dat op dit document een uitprintdatum in 2019 figureert, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen als zou de aanklacht uit 2012 zijn verdwenen uit de registers. Hoe dan ook kan het betoog als zou zij bij het heropenen van de zaak haar eigen kopie van de aanklacht uit 2012 hebben voorgelegd niet verklaren waarom op de voorgelegde klacht dan een uitprintdatum in 2019 staat.

Verzoekende partijen voeren voorts geen enkel betoog tegen de vaststellingen dat zij vage en weinig doorleefde verklaringen afleggen met betrekking tot de contacten die verzoeksters vader zou hebben gehad teneinde de klacht uit 2012 uit de systemen te laten wissen.

Verder onderstrepen verzoekende partijen doorheen hun verzoekschriften verschillende malen, en bevestigen zij ook ter terechtzitting, dat zij op bescherming van de nationale autoriteiten konden rekenen bij het heropenen van de zaak tegen verzoeksters broer.

3.3.4.2.3. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen betogen in hun verzoekschriften, wordt in de bestreden beslissingen wel degelijk uitvoerig gemotiveerd aangaande de voorgehouden vluchtaanleiding van verzoekende partijen, met name de (doods)bedreigingen die zij zouden hebben ontvangen – wellicht in opdracht van verzoeksters vader – door onbekenden om de rechtszaak tegen verzoeksters broer stop te zetten.

Zo staat in de bestreden beslissingen immers te lezen als volgt:

"Inzake jullie vluchtaanleiding - jullie verlieten Peru uit schrik voor jullie leven nadat jullie, wellicht in opdracht van uw vader, door onbekenden bedreigd werden om de rechtszaak tegen uw broer stop te

zetten (CGVS C.(...) p. 11 en CGVS A.(...), p. 12) – dient vastgesteld te worden dat aan deze (doods)bedreigingen geen geloof gehecht kan worden.

Jullie verklaringen hierover zijn immers niet eensluidend. Uw echtgenoot legde in dit kader tegenstrijdige verklaringen af over wie hem bedreigde, hoeveel keer hij bedreigd werd en wanneer deze bedreigingen plaatsvonden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei hij dat hij na de klacht van 2012 al bedreigd werd door uw vader én broer om te stoppen met het proces (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5). Op het CGVS zei hij dat hij pas vanaf 2019 bedreigd werd in het kader van de juridische procedure en dat de bedreigingen die hij voordien ontving omwille van uw relatie met hem waren (CGVS A.(...), p. 6-7). Hij bevestigde na confrontatie dat uw vader hem bedreigde, maar dat dit omwille van jullie relatie was en dat uw broer hem nooit bedreigd had (CGVS A.(...), p. 13). Het louter bevestigen van een van beide versies kan niet weerhouden worden als rechtvaardiging. Daarnaast zei hij bij DVZ tevens dat hij na het heropstarten van het proces in 2019 bedreigingen ontving van zowel uw vader, broer als de advocaat van uw broer (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5). Op het CGVS had hij het enkel over een bedreiging door uw vader toen er verklaringen afgelegd werden op het plaats delict (CGVS A.(...), p. 8-9). Hiermee geconfronteerd bevestigde hij de versie die hij opgaf op het CGVS (CGVS A.(...), p. 13-14). Het louter bevestigen van een van beide versies kan niet voldoen als rechtvaardiging voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Vervolgens had A.(...) het bij de DVZ over nieuwe verbale bedreigingen door de advocaat, uw vader en uw broer in 2019 om hierna nog te spreken over een incident in 2020 waarbij uw vader hem wou slaan, maar de politie hem tegenhield (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen had hij het enkel over een incident en bedreiging tijdens het afleggen van verklaringen op het plaats delict waarbij de politie ook aanwezig was en uw vader uw echtgenoot wou slaan. Echter werd dit moment door A.(...) gesitueerd in 2019 en beweerde hij hieraan voorafgaand of hierna nooit bedreigd te zijn geweest in het kader van de rechtszaak (CGVS, p. 8-9). Na confrontatie ontkende hij ooit door uw broer bedreigd te zijn en zei hij dat de advocaat van uw broer aanwezig was toen uw vader hem probeerde te slaan en dat die advocaat zei dat uw echtgenoot weg moest gaan. Hij stelde bovendien dat dit misschien verkeerd genoteerd werd en hij de notities van zijn onderhoud op de DVZ nooit gekregen had (CGVS A.(...), p. 14). Deze rechtvaardiging kan evenwel niet voldoen, daar hij op de DVZ geen enkele verklaring gaf over het aantal keren dat hij bedreigd werd of het jaar waarin dat plaatsvond. Bovendien verklaarde hij zich akkoord met de verklaringen die hem mondeling voorgelezen werden op het einde van het onderhoud bij de DVZ (CGVS vragenlijst A.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022). Ook op het CGVS bevestigde hij dat wat er aan hem voorgelezen werd bij de DVZ correct was (CGVS A.(...), p. 2). Over het incident op het plaats delict zei u bij de DVZ dat A.(...) met de dood bedreigd werd (CGVS vragenlijst C.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5), iets wat u op het CGVS ontkende (CGVS C.(...), p. 13-14). Na confrontatie bevestigde u louter de laatste versie (CGVS C.(...), p. 19). Bovendien verklaarde u tijdens de rechtszaak tegen uw broer op 19 september 2020 dat u op dat moment geen enkele rechtstreekse of onrechtstreekse bedreiging ontvangen had van de beklaagde (pagina 105 van stuk 4 in de groene map; datum op pagina 101). Dit betreft een formulering waar ook bedreigingen uitgaande van uw vader onder vallen. Geconfronteerd met deze uitspraak van u, verklaarde A.(...) dat hij wel degelijk bedreigd werd (CGVS A.(...), p. 14). Het is voorts bijzonder merkwaardig dat A.(...) de verklaringen op het plaats delict ergens in 2019 situeert (CGVS A.(...), p. 8) en u ze bij de DVZ in augustus 2020 situeert (CGVS vragenlijst C.(...) ingevuld bij de DVZ op 20 mei 2022, vraag 3.5) om ze later op het CGVS ergens in augustus 2021 te situeren (CGVS C.(...), p. 9)."

Verzoekende partijen menen dat de tegenstrijdigheid in verzoekers opeenvolgende verklaringen aangaande het ogenblik waarop hij voor het eerst bedreigingen ontving, geen steun vindt in hun verklaringen. Zij benadrukken dat uit hun verklaringen op het CGVS blijkt dat verzoeker in 2012 enkel werd bedreigd omwille van zijn relatie met verzoekster en er toen nog geen sprake was van een proces aangezien verzoekster toen enkel een klacht indiende en de politie hier niet verder mee ging tot de heropening van de zaak in 2019. De Raad benadrukt dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring, alsook het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen geen ernstig verweer is om de tegenstrijdigheid te herstellen. Bijgevolg blijft voormelde motivering onverminderd overeind.

Verder considereert de commissaris-generaal nog pertinent:

"Ook aangaande de problemen van maart 2022 en jullie aangifte van 18 maart 2022 kunnen jullie verklaringen niet overtuigen. Vooreerst leggen jullie geen enkel begin van bewijs van voornoemde

aangifte neer. Meer nog, jullie uitleg waarom dit niet kan, met name dat jullie vermoeden dat uw vader wederom achter het feit zit dat de aangifte niet teruggevonden kon worden in het systeem (CGVS C.(...), p. 11, 18; CGVS A.(...), p. 5-6, 12-13), mist, gelet op jullie ongeloofwaardige verklaringen over het verdwijnen uit het systeem van uw klacht van 2012 (cf. supra), eveneens de nodige geloofwaardigheid. Voorts ontberen jullie onderlinge verklaringen andermaal de nodige coherentie. Volgens u zeiden jullie aan de politie dat uw vader of broer mogelijks iets te maken hadden met de bedreigingen door de motorrijders, maar liet de politie niet toe dat u hen officieel beschuldigde omdat u hier geen harde bewijzen van had (CGVS C.(...), p. 17). In de versie die uw echtgenoot poneerde, registreerde de politie jullie verklaringen gewoon en zei ze verder niets over het feit dat jullie geen bewijzen hadden van het feit dat uw vader en broer hier iets mee te maken zouden hebben (CGVS A.(...), p. 11). Volgens u zei uw advocaat dat ze geen inlichtingen kon opvragen over de verdwenen aangifte van 18 maart omdat ze in een ander commissariaat zat en heeft u nadien hierover niets meer gehoord (CGVS C.(...), p. 17-18). Uw echtgenoot daarentegen vermoedt dat u hierover wel contact had met de advocaat en dat zij u liet weten dat er nog steeds niets in het systeem geregistreerd was (CGVS A.(...), p. 12). Nadat uw echtgenoot een dreigtelefoontje ontving, maande hij u aan om contact op te nemen met uw advocaat om te zien of er andere vormen van bescherming waren. Een dag later contacteerde u haar (CGVS, p. 17). Volgens A.(...) hadden jullie echter geen enkel contact met de advocaat voor wat betreft de bedreiging door de personen op de moto noch voor het dreigtelefoontje dat hij ontving (CGVS A.(...), p. 13). Daarnaast houdt ook uw verklaring dat uw advocaat niets kon doen in het kader van die bedreigingen tenzij u foto's of ander hard bewijs had, geen steek. U was immers in een juridische procedure verwickeld met uw broer waarbij uw vader duidelijk zijn kant koos en uw advocaat was bovendien zelf getuige van de bedreigingen door uw vader aan het adres van uw echtgenoot toen jullie verklaringen aflegden op het plaats delict (CGVS C.(...), p. 13-14)."

Verzoekende partijen betogen in hun verzoekschriften dat het aantonen van de betrokkenheid van verzoeksters vader bij het verdwijnen van de klachten uit het politiesysteem inhoudt dat zij het bestaan van corruptie bij de politie in Peru aantonen. Verzoekende partijen verwijzen in dit verband naar diverse persartikels en rapporten die aan de verzoekschriften worden gevoegd (stukken 2-4), teneinde te besluiten dat zij het bestaan van corruptie met een concrete waarschijnlijkheid kunnen aantonen. De Raad wijst erop dat de informatie waarnaar verzoekende partijen verwijzen van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op hun persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij geconfronteerd werden met corruptie binnen de Peruviaanse autoriteiten. Zij dienen dit *in concreto* aan te tonen, waartoe zij echter in gebreke blijven. Hoger is immers reeds komen vast te staan dat hun verklaringen hieromtrent vaag, weinig doorleefd en onaannemelijk van aard zijn. Daargelaten de ongeloofwaardigheid van de beweringen van verzoekende partijen dat verzoeksters vader klachten zou hebben laten verdwijnen, stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aangeeft dat het niet meer mogelijk is om aanklachten te kunnen laten verdwijnen (administratief dossier, CGVS verzoekster, p. 8), hetgeen verder de voorgehouden corruptie ondergraaft, alsook de *post-factum* bewering in de verzoekschriften dat verzoekster terughoudend was om de bedreigingen aan te kaarten bij haar advocaat en om opnieuw aangifte te doen bij de politie.

Verder betwisten verzoekende partijen in hun verzoekschriften dat hun onderlinge verklaringen tegenstrijdig zijn. Zo benadrukken zij dat zij beiden bevestigden dat verzoekster telefonisch contact heeft genomen met haar advocaat na de bedreigingen. Verder onderstrepen verzoekende partijen dat verzoeker zich zo weinig mogelijk mengde met de procedure en nooit zelf in contact heeft gestaan met de advocaat, mede omwille van de bedreigingen vanwege verzoeksters vader aan zijn adres. De Raad stelt wederom vast dat verzoekende partijen volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen. Het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring, is echter niet van die aard om de vastgestelde tegenstrijdigheden te vergoelijken. In zoverre verzoekende partijen de betrokkenheid van verzoeker pogen te minimaliseren, dient te worden onderstreept dat verzoekende partijen in België internationale bescherming vragen omwille van bedreigingen door onbekenden teneinde de rechtszaak tegen verzoeksters broer stop te zetten, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze problemen tracht te informeren en de (juridische) stappen die in dit verband werden gezet, *quod non in casu*.

Waar verzoekende partijen wijzen op elementen van hun verklaringen die volgens hen wel correct en consistent werden uiteengezet en die evenwel onbesproken blijven door het CGVS, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS dan wel in hoofde van de Raad niet de verplichting inhoudt om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de

kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing dan wel in huidig arrest op te nemen. Verder dient benadrukt dat het loutere feit dat verzoekende partijen een aantal elementen coherent konden weergeven, geen afbreuk doet aan het gegeven dat zij diverse tegenstrijdige, onaannemelijke en ongeloofwaardige verklaringen aflegden.

Verzoekende partijen hekelen in dit verband dat het CGVS erin faalt om een onderscheid te maken tussen de juridische procedure met betrekking tot de aanranding van verzoeksters dochter enerzijds en de bedreigingen die verzoekende partijen ondergingen in 2022 anderzijds. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partijen zelf het verband leggen tussen beide gebeurtenissen, waarbij de bedreigingen in 2022 immers zouden voortspruiten uit de klacht die tegen verzoeksters broer werd ingediend met betrekking tot aanranding. Met de commissaris-generaal kan voorts worden vastgesteld dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeksters klacht in 2012 zou zijn verdwenen uit het systeem door toedoen van haar vader, er evenmin geloof kan worden gehecht aan het feit dat haar vader er eveneens voor zou hebben gezorgd dat verzoekende partijen geen bewijs kunnen voorleggen van hun aangifte d.d. 18 maart 2022, zoals tevens blijkt uit hetgeen voorafgaat.

3.3.4.2.4. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze pertinent overweegt als volgt: *“Tot slot merkt het CGVS volledigheidshalve op dat de feiten die uw dochter in 2012 meemaakte en de rechtszaak nadien tegen uw broer, wat u staaft met meerdere politieke en gerechtelijke stukken, op zich niet ter discussie staan. Uit uw verklaringen hierover en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten verregaande stappen ondernomen hebben om uw rechten en die van uw dochter te garanderen en jullie steun en bescherming te verlenen. Zo kon u in 2019 gratis over een advocaat beschikken van het ministerie van vrouwenzaken (wat voorheen niet bestond) die u ondersteunde met uw rechtszaak (CGVS C.(...), p. 6 en 8). Zij zorgde er voor dat u in 2019 ergens anders een klacht kon neerleggen (CGVS C.(...), p. 18). Van de autoriteiten verkreeg u ook beschermingsmaatregelen voor uw dochter (CGVS C.(...), p. 6). Tot slot eiste het openbaar ministerie een levenslange gevangenisstraf voor de dader en een schadevergoeding van 100.000 soles (CGVS C.(...), p. 5). Uit niets blijkt dan ook dat u, indien u bij terugkeer naar Peru toch nog geconfronteerd zou worden met (geloofwaardige) problemen met uw vader, niet over afdoende steun van en bescherming door uw eigen nationale autoriteiten zou kunnen beschikken.”*

Zo verzoekende partijen doorheen hun verzoekschrift opnieuw het verschil in de verf zetten tussen de juridische procedure met betrekking tot de aanranding van verzoeksters dochter enerzijds en (het gebrek aan) bescherming voor de bedreigingen die verzoekende partijen ondergingen in 2022, dient te worden benadrukt dat uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen die verzoekende partijen zouden hebben ontvangen. Bijgevolg tonen verzoekende partijen dan ook niet aan dat zij geen (voldoende) bescherming zouden kunnen verkrijgen bij de Peruviaanse autoriteiten in geval van (geloofwaardige) problemen.

3.3.4.2.5. Voor het overige komen verzoekende partijen in wezen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

3.3.4.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekende partijen brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET